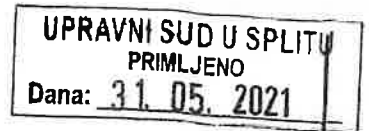

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-5010/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe u predmetu radi odbijanja prigovora, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Splitu, Usl-86/17 od 6. svibnja 2019., na sjednici vijeća održanoj 6. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, Usl-86/17 od 6. svibnja 2019.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-07/16-01/69, urbroj: 376-04-17-3 od 25. siječnja 2017. i nalaganje tuženiku da u roku od 15 dana pokrene protiv tužiteljevog operatora postupak inspekcijskog nadzora, te da o utvrđenom i poduzetom obavijesti tužitelja.
2. Rješenjem tuženika odbijen je prigovor tužitelja izjavljena protiv obavijesti nadležnog inspektora od 29. studenoga 2016. kojom nije prihvaćen prijedlog tužitelja za provođenje inspekcijskog nadzora nad
3. Protiv ove presude tužitelj je izjavio žalbu u kojoj prvenstveno ističe da je predmet ovog postupka ocjena zakonitosti rješenja tuženika od 25. siječnja 2017. Tužitelj nadalje u žalbi detaljno obrazlože razloge zbog kojih smatra da je presuda prvostupanjskog suda utemeljena na pogrešnom, odnosno nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava, a sve vezano uz odluku tuženika od 10. prosinca 2012. Poziva se na odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 76/08.), Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“, broj 154/08.) i opće uvjete poslovanja prema kojima je pružatelj usluge dužan odgovoriti na reklamaciju u drugostupanjskom postupku te je dužan dostaviti podroban ispis računa koji sadržava sve elemente potrebne za kontrolu i dokaz obavljenog tehničkog nadzora zajedno s odgovorom. Također se poziva na odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama kojima je propisano da nepostupanje u skladu s navedenim odredbama predstavlja tešku povredu Zakona o

elektroničkim komunikacijama, odnosno razlog za pokretanje prekršajnog postupka. Ističe da pružatelj usluge nije odgovorio ni na jedno od devet reklamacija u drugostupanjskom postupku u pogledu računa s dodanom vrijednošću, niti je dostavio detaljne ispisane računa za veljaču, ožujak, rujan, listopad i studeni 2010., a također dokaz obavljenog tehničkog nadzora zajedno s odgovorom. Smatra da takvo ponašanje pružatelja usluga predstavlja kršenje Zakona o elektroničkim komunikacijama i prekršaj kažnjiv odredbama tog Zakona, a da inspektor ima pravo radi otklanjanja tako utvrđenih nepravilnosti podnijeti optužni prijedlog zbog čega smatra da je prvostupanjskom presudom pogrešno primijenjeno materijalno pravo na štetu tužitelja. Predlaže da Sud žalbu uvaži i usvoji tužbeni zahtjev.

4. Tuženik i zainteresirana osoba, iako uredno pozvani, nisu dostavili odgovor na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Predmet ovog upravnog spora je, kao što tužitelj u žalbi ističe, odluka tuženika od 25. siječnja 2017. Navedena odluka donesena je temeljem odredbe članka 122. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.) kojom je propisano da čelnik tijela odlučuje o prigovoru rješenjem u roku od 8 dana od dana izjavlivanja prigovora. Rješenjem tuženika odbijen je prigovor koji je tužitelj izjavio protiv obavijesti nadležnog inspektora donesene u primjeni odredbe članka 42. Zakona o općem upravnom postupku. Navedenom odredbom propisano je da se postupak pokrene po službenoj dužnosti kada je to propisano zakonom ili je nužno radi zaštite javnog interesa, a kod ocjene o postojanju razloga za pokretanje postupka po službenoj dužnosti javnopravno tijelo uzima u obzir predstavke odnosno druge obavijesti koje upućuje na potrebu zaštite javnog interesa pri čemu službena osoba kad utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti o tome obavještava podnositelja koji protiv takve obavijesti ima pravo izjaviti prigovor javnopravnom tijelu o kojem odlučuje čelnik tijela sukladno odredbi članka 122. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku.

7. Prema odredbi članka 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga od interesa je za Republiku Hrvatsku, a obavljanje poslova inspekcijskog nadzora nad primjenom tog Zakona i propisa donesenih na temelju tog Zakona, te međunarodnih ugovora i sporazuma iz područja elektroničkih komunikacija koji obvezuju Republiku Hrvatsku, provode inspektori elektroničkih komunikacija po službenoj dužnosti.

8. Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je tužitelj prijedlog za pokretanje inspekcijskog nadzora podnio 10. studenoga 2011. zajedno sa zahtjevom za rješavanje spora protiv operatora, zainteresirane osobe temeljem članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Rješenjem tuženika od 10. prosinca 2012. tuženik je odlučio o sporu tužitelja i zainteresirane osobe, a radi poništenja tog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor pred prvostupanjskim sudom koji se vodio pod brojem Usl-2704/13 i u kojem je prvostupanjski sud donio presudu 9. rujna 2016. protiv koje je tužitelj izjavio žalbu.

9. Povodom prijedloga tužitelja za provođenje inspekcijskog postupka nadležni inspektor elektroničkih komunikacija ocijenio je da u konkretnom slučaju nema osnove za pokretanje inspekcijskog postupka i izricanje zakonom propisanih mjera jer se ne radi o učestalom postupanju zainteresirane osobe kao pružatelja usluge. S navedenim stajalištem nadležnog inspektora suglasio se i tuženik, s tim što je

dodatno uputio tužitelja da eventualnu štetu koju smatra da je pretrpio zbog postupanja operatora, može potraživati privatnom tužbom u parničnom postupku.

10. Razlozima na kojima temelji žalbu u ovom upravnom sporu tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost presude prvostupanskog suda i odluke tuženika. Naime, žalbeni razlozi odnose se na nezadovoljstvo tužitelja načinom na koji je tuženik odlučio rješenjem od 10. prosinca 2012. što nije predmet ovog upravnog spora.

11. Budući da je povodom prijedloga tužitelja za provođenje inspekcijskog nadzora nadležni inspektor razmotrio razloge prijedloga i o neprihvatanju tog prijedloga obavijestio tužitelja, a tuženik je osporenim rješenjem razmotrio relevantne prigovore tužitelja protiv te obavijesti, to je prvostupanskom presudom pravilno i na zakonu osnovano odbijen tužbeni zahtjev.

12. Slijedom navedenog prema ocjeni ovog Suda ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanska presuda žalbom pobija zbog čega je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 153/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 6. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća

Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlašten službenik

Tanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMBILO
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 05.07.2021., 08:55 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/17-01/20	376-08	
Urudžbeni broj:	Priloz:	Vrijednost:
437-21-14	0	

d2723063